

311183 b

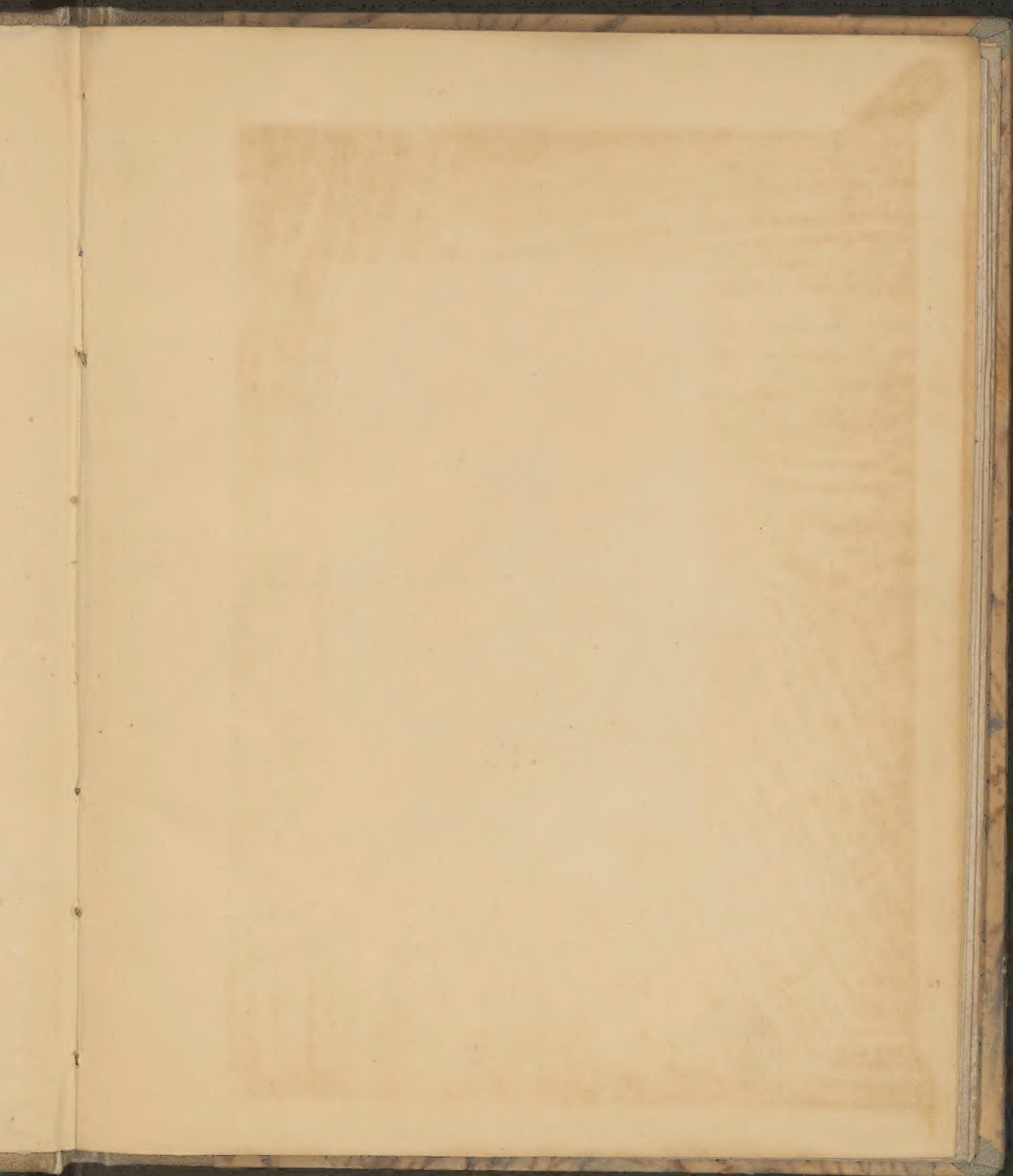
St. Dr. mag.

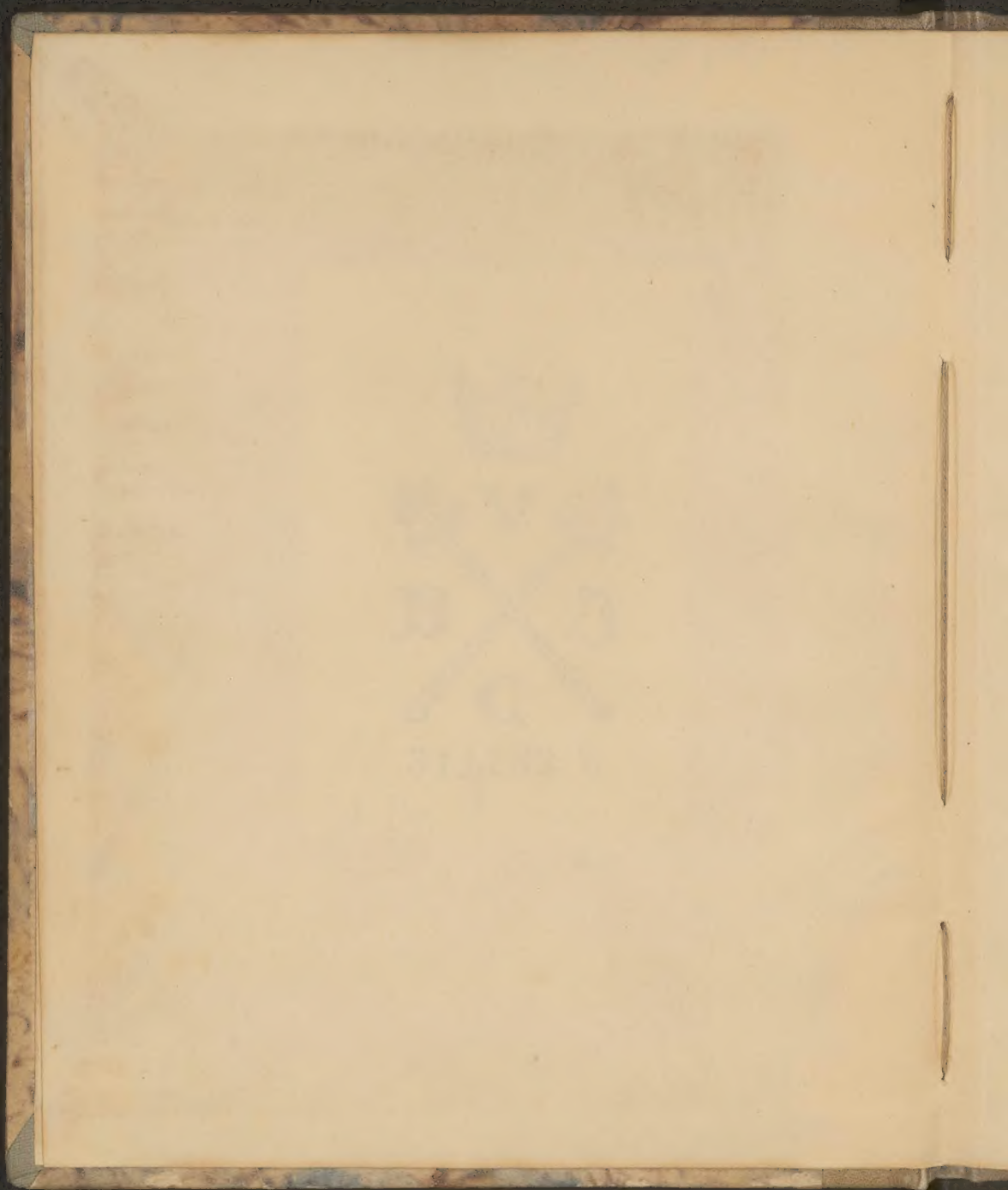
kat. komo.

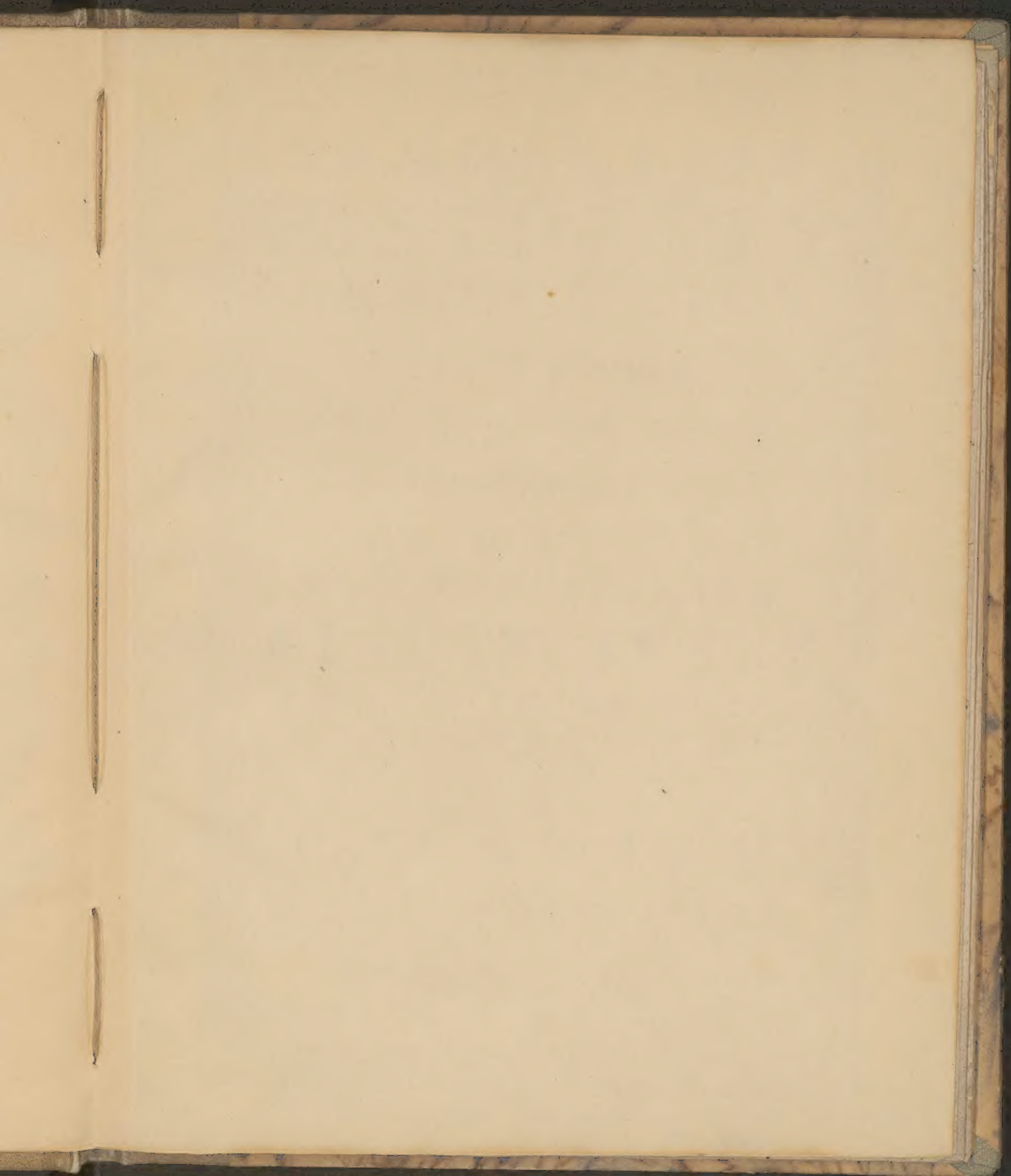

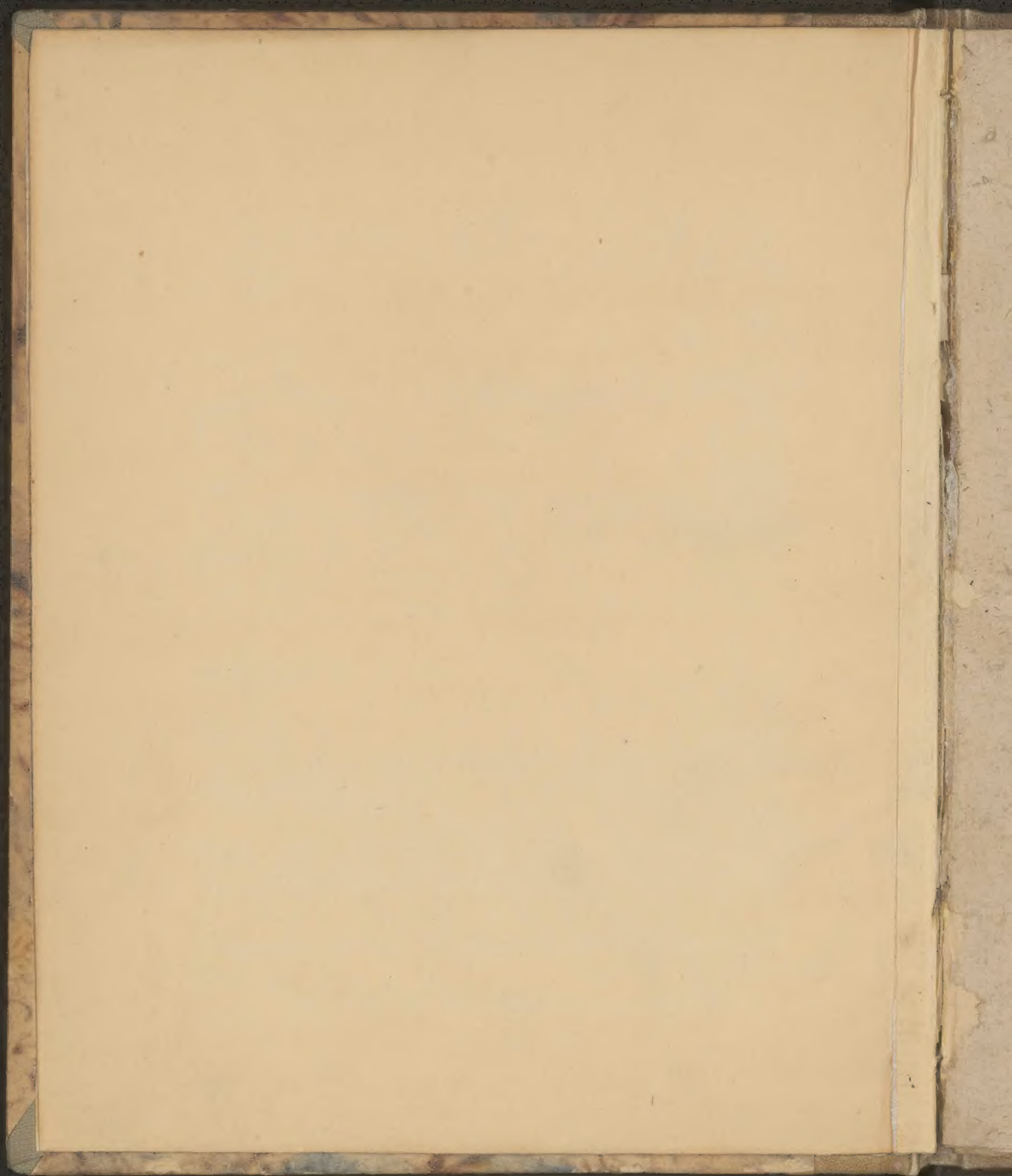
311183 &

St. Dr. mag.

S V M M A R Y V S Z
H I S T O R Y E Y
O S. C E C Y L I E Y,

Wierszem Włoskim opisanej.

Wespol z Intermediami Poetyckimi,

Która odprawowano Muzyka /

N A W E S E L V
N A I A S N I E R S Z Y C H
W L A D Y S L A W A I V.

K R O L A P O L S K I E G O Y
S Z W E D Z K I E G O,

»

C E C Y L I E Y
Z D O M V R A K V S K I E G O.

Roku Pańskiego / 1 6 3 7.

*Ślub odbył się w Wiedniu 9. Sierpnia, a 12. Września w Warszawie
pozwierdzoney.*

Narodziła się Panna / S. Cecilia w Rzymie z zacnego pokolenia. Żaraz w dziecińskim wieku wyświęczona była w młodość y pobożności Chrześcijańskiej / w której tak się była zakochała / iż poślubiwszy Chrystusowi Panu panienstwo swoje / będąc nad wola swoje dawała w stan małżeński Waleryanowi zacnemu Ziemianinowi Rzymskiemu / nie tylko panienstwo swoje zachowywała nienaruszone / ale też y oblubiła swego Waleryana do wiary Chrystusowej nawrócić / opowiadając mu / iż miała Anioła stróża ciała swego. Pragnąc wsiłnić Waleryan widzieć Anioła tego / prosił Cecylię S. aby mu go pokazała / ale iż to nie mogło być bez Chrztu świętego / pozwolił na to / y przytając Chrztu świętego od Urbana ś. Papieża / obaczył Anioła Bożego; przez co też brata swego Tyburcego nawrócił do wiary Chrystusowej. y obadwaj za panowania Aleksandra Sewera Cesarza / dla Chrystusa Pana mężnie zniesli męczeństwo / za dekretem Almachiusza Starszego Rzymskiego / a w krótko po nich Panna święta Cecilia.

Prolog.

Iako skoro zastane podniosła / pokazuje się Scena na łbie polu gąłowiściego / z jednej strony tegoż pola płynie Dunaj / a z drugiej Wisłarzka / które ciepiąc się y winując sobie szczęśliwego zespica się z sobą / wylizczają zwycięstwa Monarchów swoich.

po-

Pokazuje sie Sarmatla na Tronie sporządzonym z
 łupow wojennych na gromáde złożonych. Wystawia
 łachosć Polski/ opowiada sławę y chwale Nalásniety-
 zego WŁADISŁAWA IV. y CECILIET
 Domu Rakuskiego/ weselac sie z szczęśliwego ich mał-
 żeństwa. Wzywa też do wciechy oczysztych rzek/ a
 te zaś wzywá Bogin swoich/ ktorých bwanásie po-
 wstáte/ tebie śpiewá / a drugie táncula. Kupido
 latacie po powietrzu/ y Hymeneus na ntebie ofiaru-
 je Sarmatley dla pomłentonego małżeństwa. Jowis
 między Bogami zaproszony od Sarmatley do takiego
 aktu stánia sie/ stánowi y wzwierdza małżeństwo tych
 Nalásnietych Młóstátow/ inšy Bogowie chętnie
 zezwáláją.

Tu sie odmienia Scena/ ktora pokazuje między cu-
 bowym budowaniem/ Pálac/ Kościół/ Amphiteá-
 trá/ to jest/ pláce obmurowáne dla igrzysk y gonim-
 ców/ Kolosy y inše przepyszne murowánia stáro-
 dawnego Rzymu/ postáwione ob potężnych Monár-
 chow Rzymskich.

Scena Piervvfza.

Świety Wálerian / Wolinius / Felicius /
 y gromáda slug.

Wálerian S. w dzieln godow swoich pokazuje sie w-
 brány w świetna biała bawe. A wystawidac
 szczęście swoje/ idzie do Kościoła oddawać część Bo-
 gom /

gom / zostawiwszy Woliniusa y Felicyusa / aby mu
obwieścili / kiedy oblubienica tego Cecilia S. według
zwyczaju swego / o godzinie wschodu słońca / pocznie
śpiewać.

Wtóra Scena.

Felicius y Wolinius słudzy Waleriana S.

GDy Wolinius wychwala stan małżeński y wetera-
nego / powiada mu Felicius / iż Cecilia jest Chrze-
ścianką / y nie zna insey miłości oprócz Chrystusowej /
ktorego ona chwali. Dziwuje sie Wolinius / a vsly-
szawszy iż poczyna śpiewać / idą obadwa dać znać
Walerianowi.

Trzecia Scena.

Tu sie odmienia Scena w postać pokoloru Ceci-
lii świętey / w ktorych ściepienia barzo ozdobnie
sa dziełem y wapnem nabijane / y złotem sadzone / po-
zorem starobawnego budowania. S. Cecilia między
francymierem swoim siedzi / y gra na pozytywce / y
przyspiewuje zwyczajney godzinie / oddając chwałę
Pánu Bogu / y też też także czynić pánienkom swoim /
ktore wespół z nią wyśpiewują chwałę Bogu.

Tu znówu Scena Rzym pokazuje.

Scena Czvvarta.

Azmachus Starosta Alexandrá Sewerá Cesarzá /
Geminus tego Consiliarz zagniewany przeciwko
Chrze-

Chrześcíanom / radzi Almachusowi / aby ich wſzy-
kich iednego dnia wygubil / vsłuchuje rady Almachus /
y wydáie surowy dekret.

Scena Piata.

Świety Wálerian y z czeladką swoią / tákże
S. Cecylia z pánienkámi swoiemi.

Z Szedſzy ſie wespót / mile ſie witáia S. Wáleryan
z Cecylia Świeta / á z á tym roſkazawſzy wſtąpić
ná ſtrone ſługom y ſłużeńnicom / zrozuiera S. Wá-
lerian potajemnie od S. Cecylley / że oná ieſt Chrze-
ściánka / y poſlubila pánieniſtro ſwoie Chryſtuſowi /
dla ktorego też ſtraży ma záwſe przy ſobie Anyolá Bo-
żego. Smeći ſie Wálerian / y proſi aby tego Anyolá
mógł widzieć / á wſtykawſzy iż to byéż nie moze po-
ki ſie nie ochrzéć / przyobiecuje to uczynić. Zwracáia
ſie tym czáſem ſłudzy y ſłużeńnice / y przyrępieniá we-
ſelu ich. Z á tym ſie kończy Pierwſzy Akt.

Odmienia ſie Scená wſzytká w niebo / ná którym
widáć Słońce ſledzące ná wozie ſwiałłoſci / ktore ná
tychmiáſt ma oſwiecić ſwiat y dzień przyprowadzić /
miedzyznakami ná Zodiaku widáć dwa czáſy ninieyſzy
wyrażájące. Obáczymſy Słońce Fáetoná ſyná ſwego
ſklonionego do proſby / pyta ſie przyczyny przyſcia ię-
go / obiecuje mu pod przyſiega nie odmáwiać tego
czegooby żadał. proſi Fáeton aby mu pozwoliło iéździć
ná ſwoim wozku / Słońce będąc obowiązáne przyſie-

a przeraża mu / ale iż złe pomógł zapalić się nito /
zlewid. Jowiś zigniewany stracił go z zapalonego
wozu / ciek iż wpadł w rzekę nazwaną Po.

Odmienia się znówu Scena w postać publicz latu
no teorey widać iż płynie rzeka Po. Clim. na marci.
Śaćtoned z śiostrami Lámpherta y Phetusa wstępow
szy od Cigna Krola Ligurijskiego / o nieszczęsny przy
padek swego syna / nárzeki na Jowiśa / a śiostry o
żalu obrocily się w topola / Climene od boleści mdlela.

Odmienia się Scena znówu w postać Rzymu.

AKT WTORY.

Scena Piervvśza.

SWietry Walerjan nauczyny się tajemnic wiary
Chrześciáńskiey / szeroko opowiada nieszczęśliwy
żywot tych ktorzy nie są w tey wierze. Zátym wesoło
dźie do Chrztu świetego.

Scena Wtora.

Gromáda Chrześciánow.

VStębowy o dekreće uczynionym przeciwko im
że go máia publikowác / dobáia sobie serca śmiereć
podić dla Chrystusa.

Scena Trzecia.

S. Ty

S. Tyburecy / y słudzy Waleriana S.

Dziwuje sie Tyburecy Swietey iż nie widac żadnego
przygotowania godownego / slyszy od slug Wá-
leriana S. iż po długich rozmowach tajemnych / ktori
oblubieniec z oblubienicą między sobą mieli / weselo sie
rozjechli bez weselakow kamierowy / a mniemając że pošli
do poblizszego Kościoła Boga Jemśa / idzie aby ich
tam mogli znaleźć. Słudzy dziwują sie temu co wi-
dzeli / proszą niebá aby im ten dzieł szczęśliwy uczyniło.

Scena Czvvarta.

Odmienia sie Sceną w pustynię / w ktorey prze-
widac lasłcinę pochyloną / a w samym wejściu do
kościelny V R B A N Swietey Papież / chrzest Waleriana.
Ochrzczonego sie Waleriana S. przychodzi do Cecylię s.
groźba Kapłanow / ktorzy p. Bogu dzieł czynią.
Tu znowu odmienia sie Sceną w postać Rzymu.

Scena Piata.

Wolinus y Felicyus.

Złoty Wolinus / wstępowy nowine o wierze
Chrześcijańskiej / ktora mocno trzyma Cecylia
S. ufając że dla niej ma wrzeć / pobudza Felicyusa
aby ją opuścił / od ktorego zrozumiałszy nieczemność
poganstwy wiary / skłonił ponichawszy wiary swo-
jej / zostać Chrześcjaninem.

Scena

Scena Szosta.

Gromada słuzebnic Cecylii S.

Dowiedziałwszy się co się stało z Walerianem S. wesoła się y śpiewała wychwalać miłość Boga / y tak jest przyjemna duszy sprawiedliwej śmierć doczesna.

Koniec Aktu Wtorego.

Intermedium Wtore.

Odmienia się Sceną w postać młodego strasznego / na końcu Wtorego widać wdzieczne pola Syccylii / y gore Ene wydająca z siebie dymy y płomienie. Pluto siedząc na wozie ciągnionym od dwu wozów gwałtem przyćiska do siebie Proserpine ukrądzona / dla tego iż nie może prośbami nakłonić jej / aby pozwoliła na jego wola. A obaczywszy iż przychodzi gromada Panteń towarzyszek jej / porwa ją znowu do iśćkinie w gorze / która się mu stworzywszy zaraz onym zawarła się. Zbac oszukane Panteńki wdzieczka Plutona / powiadała Cererze Boginiey zbroja matce Proserpiny / która siedząc na wozie ciągnionym od dwu smoków / pochodnia w ręku trzymając / szuka Plutona / który ją ukradł / y starała aby mu ją odebrała. płacząc Panteńki zguby Kochanej towarzyszek swoich.

Tu znowu Sceną na Rzym pokazuje.

AKT

AKT TRZECI

Scena Pierwsza.

Walerian y S. Cecylia.

PObudza y napomina Święta Cecylia Waleriana / aby iako nabierzey zapalał się miłością Bożą / Ktora jest wolna od miłości ziemskiej / z tego się on cieszy. A gdy chwale Bogu oddać / pokazuje mu się Anioł z nieba.

Scena Wtóra.

Anioł zstępować z nieba / pokazuje Walerianowi y Cecylii S. wieniec z rozey / y innego ślicznego kwiecia Raystego wieny / a powiedziawszy im iż w krótko mają się tam dostać / niemie.

Scena Trzecia.

Święty Tyburcy.

Rzucił się iż znalazł S. Cecylia / obaczywszy ich ukoronowanych ślicznymi wiencami z kwiecia rozmaitego / dziwniac się że tak zimnego czasu widzi się tak piękne / powiedza mu iż się dowie w domu z kady by było to kwiecie : a tam idąc do osobnego mieszkańca / wezga go wiary Chrześcijańskiej.

B

Scena

Scena Czvvarta.

Ulmáchiuſ / Geminiuſ / y gromáda zbirow.

Geminiuſ opowiada / że iuż iſt obwołany do kr.
przećiwko Chrzeſćcianom. Ulmach. us reſta. ut.
by ich z pilnoſcią ſzukano / y aby ich w ſpytkach i dneg.
dnia wygubiono.

Scena Piata.

Gromáda Chrzeſćcianow / y Lucyus.

Valerian ſi ci / iz doſet przećiwko im iſt obwo.
lano / dodaſie ſobie ſiła wiſła warteć dla mi.
łoſci Chryſtoſawa / a tym czaſem powiada im Lu.
cyus y nawi. ceni Waleriana S. y Tyburcego / że
je ſie wielce wiſła / w tym ſie rozchodza.

Scena Szosta.

Ulmáchiuſ / gromáda ſlug / y Alceuſ.

Almáchiuſowi powiada Alceuſ / iz Cecylia iſt
Chrzeſćcianka / y na wtore ſwoie nawróciła Wa.
leriana y Tyburcego / rozkazuje Ulmachiuſ / aby ich
poſmano.

Koniec Aktu Trzeciego.

Inter

Intermedium Trzecie.

Odmieniał się Sceną wstąpił w morze. Gdy Try-
toni wesoło śpiewają o miłości / pływając be-
spiecznie po wodach morskich / okiet Argonautów / za
przewodem Jazona / który naprzód przypłynął do
Chalku / aby dostał aureū velus, zdumiał się sie nowo-
cudowi / ponurzył się w morze od bojaźni. Wyaptemuż
Jazon z Argonautami chwale przybyłego merzā. ten
ktoro odjeżdża / powstają Trytonicykowie / wzywając
Neptuna z wielkim jego orszakem / który płynąc na
wielkim Wiatrybie / śpiewa o zuchwałstwie Jazono-
wym / Proreku też że to / iż zgwalcili morze / statowi za-
paranie / aby niezliczona liczba ludu zatonęła / zātyn
odjeżdża. A Scenā odmięła się w postać Rzymu

AKT CZWARTY.

Scena Pierwsza.

Święta Cecylia / Almáchijs / gromadą
Káptánów białochwałskich / y
zbierowie.

Swięta Cecylia zwiózana będąc / przyprowadzona
od straży Almáchijsa Sędraszy / mile rozmawia z
przyjścielimi mekami / ośmiarując się / iż wesołym sercem
gotuje się znosić to dla Chrystusa: a odchodząc wzy-
wa Waleriana S. na gody do siebie.

Scena Wtóra.

SWiety Walerian / dowiedziawszy się o więzieniu
Świętego / idzie byż tey towarzyszem we wspólakim
przypadku. Obaczywszy ta zdalek / wola y prosi /
aby z nią poczekali / y tego oraz poimali / gdyż on też
jest Chryściáninem. Ale iż oni nie słyszą / idzie za ni-
mi / rozrywając na śmierć Świętego Tyburczygo brata
swoiego.

Scena Trzecia.

SWiety Tyburcy dowiedziawszy się co się stało z
Świątą Cecylią y z Walerianem / idzie też za nimi /
a obaczywszy iż Walerian przedko bieży / wola aby go
posłuchał / ale iż Walerian nie czekał / wśatac perwoni
Tyburcy / iż idzie na śmierć / on też także wżgardzi-
wszy wszelką pompą światową / idzie za nim na śmierć.

Scena Czvvarta.

Odmienią się tym czasem Sceną / na ktorey precz
ku końcowi widać Kościół Jowiszą / y bálwan
iego postać. Almáchiús na thronie Krolwstkim z
gromada Káplánów Bálwochwálstkich namawia Ce-
cylia S. aby poprzeżala wiary Chryściánstkey / a ná-
wróćla się do Poganstkey : lecz gdy Pánná Świąta
meżnym sercem zbrania się / roztázuje Almáchiús Ká-
plánowi / aby tey podał curibularz z káżdźidłem / żeby
osiáro-

osiągnął Białanowi / co czyniąc Kapłan / wyuzdat
sie na nieprzykrojne wychwalanie Jowisza / a nie zbo-
żną hańbę Chrystusa / zapalona będąc światobliwym
gniewem Panna S. obraca sie do Boga / y prosi pom-
sty / na ktorey prośbe otwiera sie niebo / y wypada pio-
tun / a uderzywszy w Białan / rzuca go na ziemię / y
rozprasza na kłuki. Na tak wielki cud woła Kapłan /
dawając iż to pochodzi z czarów / tym czasem Panna
S. znów związana / prowadzi do więzienia.

Scena Piąta.

Służebnice S. Cecylii / y Felicyus.

Płącza Służebnice narzekając na przyśła śmierć
kochanej Panny swojej / o ktorey wzięciu
powiada im Felicyus / y napomina ich / aby złożyły
smutek / ponieważ Cecylia S. przez śmierć otrzyma
co czego pragnęła.

Scena Szosta.

Gromada Chrześcian / y Symplicyus.

Zadają Chrześcijanie ratunku Bożego / przeciwko
prześladowaniu / ktore cierpią: tym czasem nad-
chodzi Symplicyus / opowiada wielką zarżliwość y
heć / ktora mieli męczennicy Święci Walerian y Ty-
burcy / powtarzając sie byż Chrześcijanie zbierom / kto-
rzy prowadzili do wzięcia Cecylia Święta / y oni też
współ z nią są do więzienia wrzuceni.

Intermedium Czwarte.

Odmienia sie Sceną w piekło. precz na końcu
widać w nim miasto Dyda / w którym podnosi
sie wieża żelazna obtoczona rzeka ognista / z ledney
strony iaskinie Chidry / z drugley strony pieczary Chi-
nery y Sniagi / iadzą piekielnych. Widać też po ledney
stronie leżacego Titiusa syna ziemie na skale / którego
żroe pozeracia sepowie / na karanie za gwałt / który
chciał uczynić Dydonie. Po drugley stronie siedzi
Tantalus przy wybiłdacych sie żrzodle / y przy drze-
wie pełnym owocu : ktora woda / ilekroć rączy Tanta-
lus prognieniem zmiordowany chce sie wyśiąć / zaślana-
wia sie / y ile chce wrwać owoc z drzewa / wmyka sie / na
karanie występku / że dał syna swiego własnego imie-
niem Poloda na pokarm Bogom / y wydal ich tajemnie
na ziemi : przeciwko którym winowaycom powstał i
redze piekielne / y przyczyniła nowych mał / nie dbając
namatów na ich nórżekania y lamentey. Zatył odmie-
nia sie Sceną w postać Rzymu.

A K T P I A T Y.

Scena Pierwsza.

Almachius y Geminius.

Rozumie Geminius / żeby ięszce nie zawadziło ro-
zumietać sposobami / doświadczycie stateczności
Neczen-

Meczennikow. Almáchiuś chce o tym wstąpi / prze-
cie jednak pozwala / zadowolony

Scena Wtóra.

Przyprowadzono Światek Meczennikow przed
G. miniusa / y częśc im pechlebul obliczając v-
pominki / częśc strąpa mełami / aby zniechali wiary
Chrystusowej. A widząc to bydz nadaremno G. mi-
nius / skazuje na śmierć dwu pomientonych Meczenni-
kow / a S. Cecylia znawu do więzienia prowadzić ka-
że / zadowolony. Po skłótnach miłych y świę-
tobliwych rozmowach / biera błogosławieństwo Me-
czennicy Świeci od Cecylii S. która zadowolując im
śmierci / dodaje im siły / aby ię mężnie znieśli.

Scena Trzecia.

Almáchiuś y Káptan Bálwochwálsti.

Pobudza Káptan Almáchiuś / aby skazał na śmierć
S. Pánnę / stręfując go / że nie przystępuje pomna-
żania chwały Bogów swych. Tym czasem nadcho-
dzi Geminus / y powiada o skłótnach Światek
zadowolony każe Almáchiuś / aby przyprowadzono znawu
S. Cecylię / której kilka słow opowiedzian sy śmierć
nie odstąpi od wiary Chrystusowej. Oblicz S.
Pánnę z chęcią śmierci podać / zadowolony Almáchiuś czyni
Dekret / y każe ją wyprowadzić / aby z nią według D.
kretu uczyniono.

Scena

Scena Czvvarta.

Chrześciane wysławiała ścacieczność Męczenników
Świtych/ narzekają y płaczą na prześladowanie
włady Chrześciańskiej / w tym nábchodzą służebnicę
Świtey Cecylię.

Scena Piąta.

Płaczą Pánientki narzekając na okrucieństwo / które
cierpią niewinna Pánna za przysięciem Gemini-
asza do domu tey własnego / aby ją zglądził z światła.

Scena Szosta.

Śludzy Świtych Męczenników.

Płaczą żalując śmierci Męczenników Świtych /
y żalosego przypadku dnia onego / który oni ro-
zumiełi bydy nader szczęśliwym / obteunia przyjąć wby-
scy włady Chrześciańska / w tym nábchodzą.

Scena Siodma.

Nicea Służebnica Cecylię Świtey.

Ktora powiada im o śmierci Cecylię S. z której
męczniostwa świętego gdy sie śmeca otwiera sie
Scena / y na wschodzie pałacu Almáchiusa Tyránna
widac

widac Świełych Męczenników / y S. Cecylią dwójką
w syle cieta / Których obaczysz / padła z nabożeń-
stwem na ziemię / a potem prebło widac buke ich w
niebie / raduia sie / a na pogrzeb pocztuwy sie gotula.
Tu sie już Kończy Dramma.

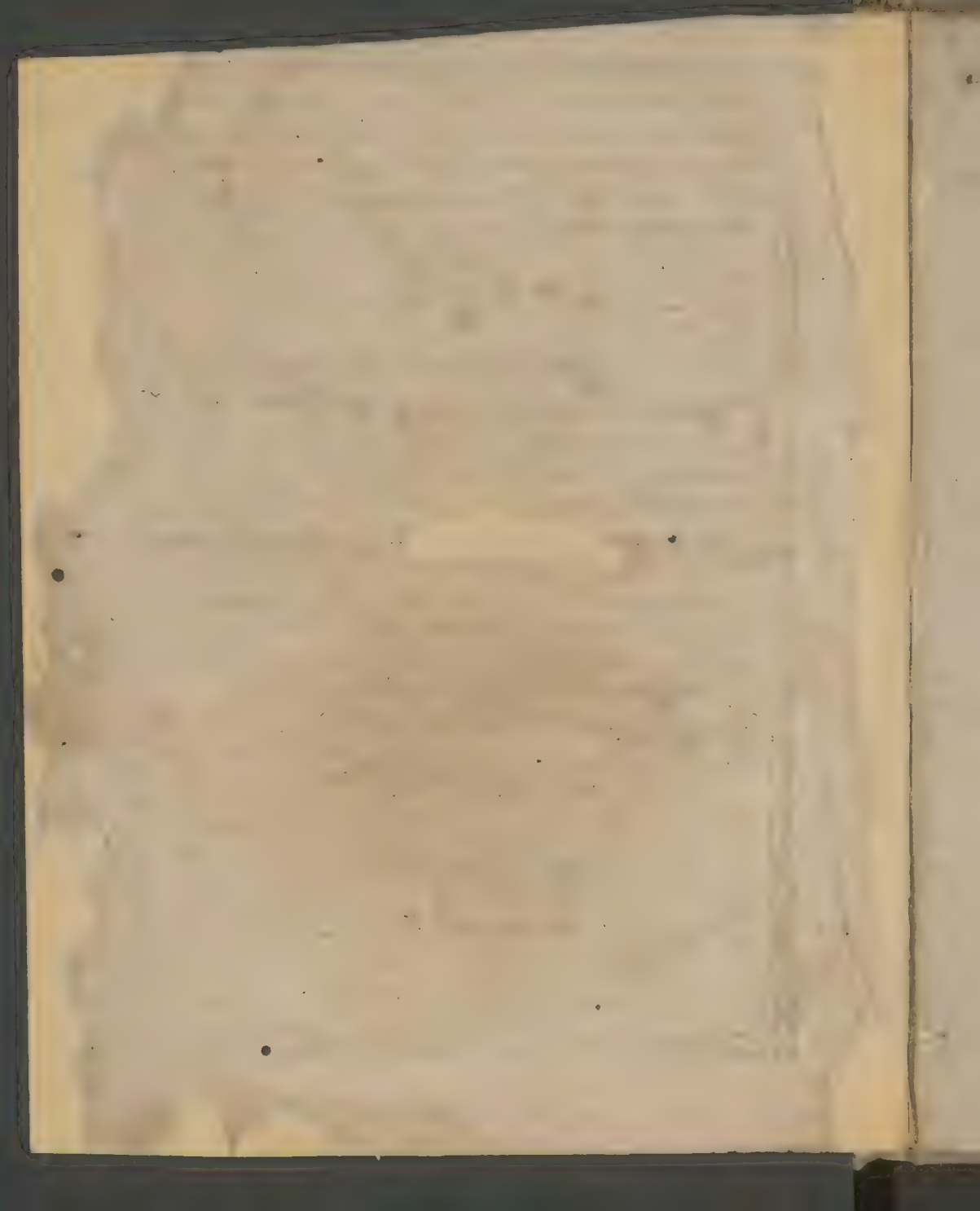
Epilog abo Koniec.

Intermedium Piątę.

Odmienią sie Sceną w postacie lań piękney / chro-
ścinnami przerażalej / na E. nieu lań widac gor-
párnazus nazwana / a naniey Apollo śpiewać prze-
złotey Cytrze / wzywa Bogin wyślawiac Matz. nst-
Waidon'eych Matz. atow. Obraca sie gora cudo-
wnym obrotem / a otworzysz sie / pokaznie wszystkim
przepatrującym sie gromade Bogin / Ktore śpiewać
wyślawiaia cnoty y dzielnosci nowych OBLUBIEN-
COW. Apollo opowiada szczęśliwe powodzenie /
a gdy wzywa do tańca pasterzow z no-
wu opowiedaiać szczęście.

Kończy sie wszystko.

Summary

1873. XII. 177.

~~Table No. 660.~~

See also No. 660.

1873.

Table No. 660.

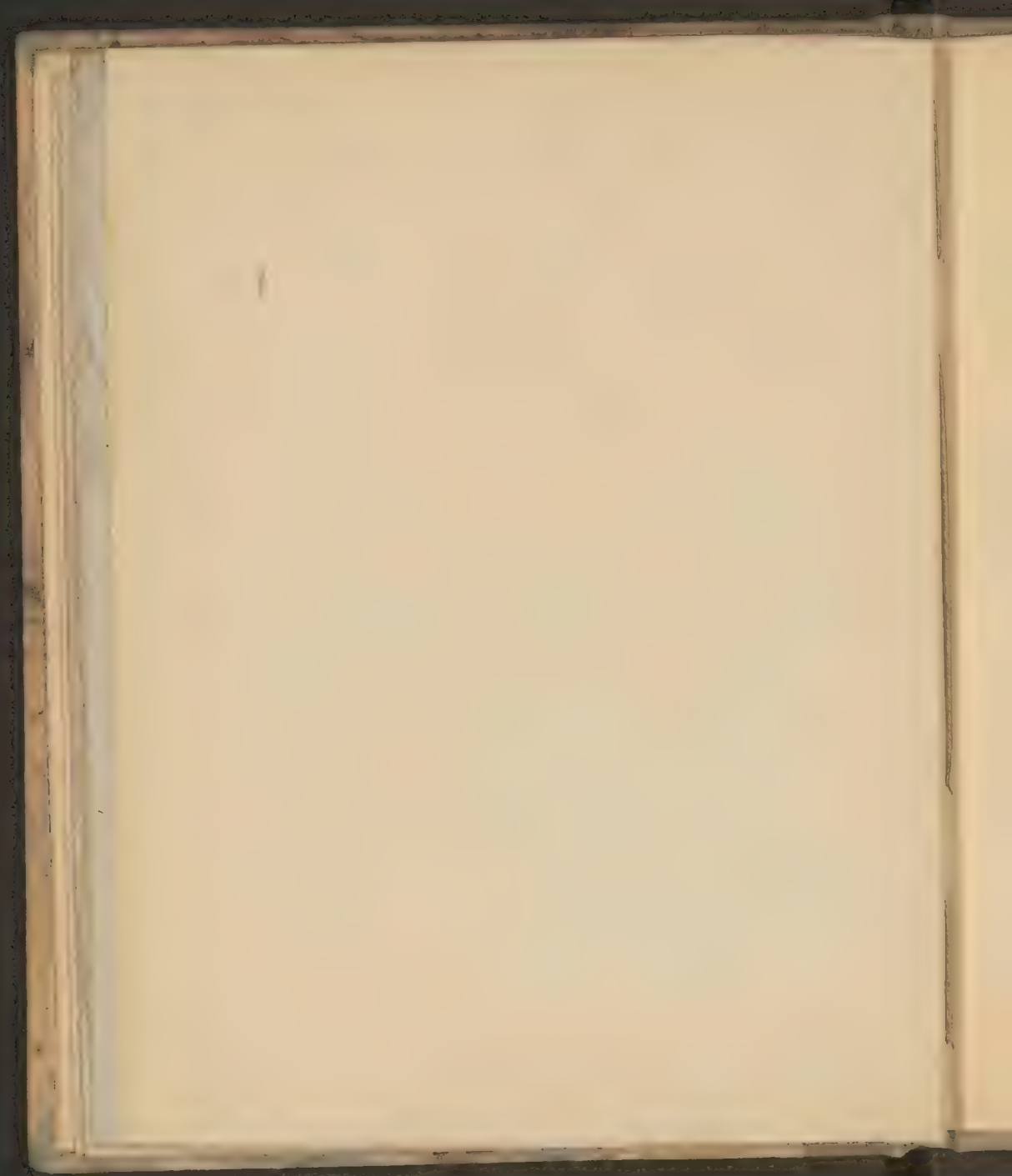
~~2985~~

15

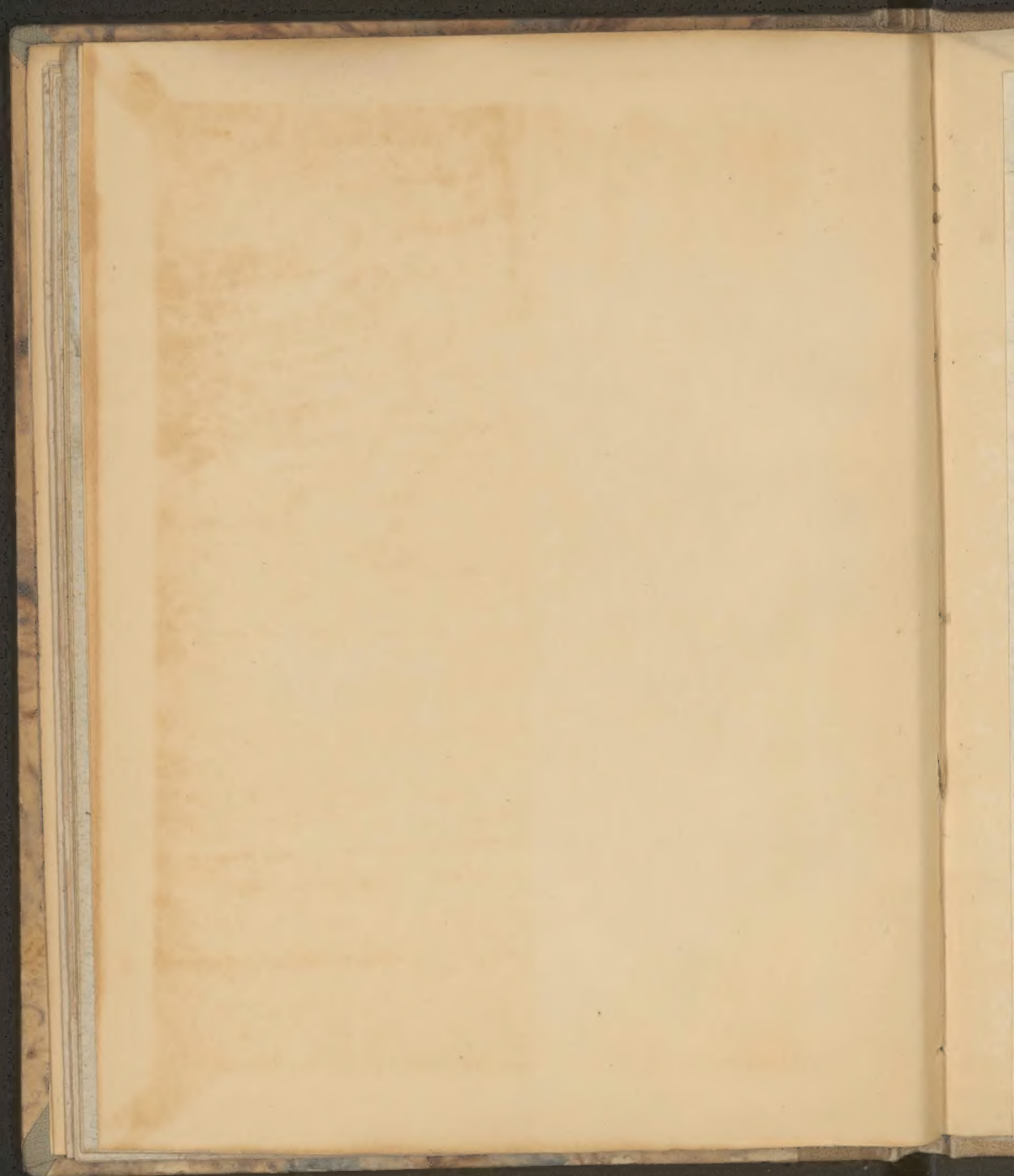
Allegata
Cai / Edmund 1857
505

311/83

I x Dr.

660

y. 20/1/53

IX. a. 20.

sum

woł

ki

lepkini

Summierung

Biblioteka Jagiellońska

stdr0007113

311183

I x Dr.

y. 20/11.58

poł peropium

zachowac
obłędki
i stare
molepski

Limmerum

Biblioteka Jagiellońska

stdr0007113

